

tiden er han tilstede, naar Kreaturerne ankomme, men meget ofte er han ikke tilstede, og Følgen deraf er, at, naar der kommer Kreaturer, indfattes de i Staldene, men naar nu blot eet Kreatur er smittet, saa bliver hele den Kreaturbesætning, alle de Kreaturer, de ere indsatte i vedkommende Stald, hindrede i at indfribes. Her maa jeg minde om, at Ministeriet har givet det Paabud, at inden Kreaturerne blive assendte, skulde de synes, forinden de blive førte ud af Jernbanevognene. Det var jo et overordentlig hensigtsmæssigt og fornuftigt Paabud; men da nu Dyrslægen bor i Varde og altsaa ikke er tilstede i Esbjerg, bliver Følgen, at Kreaturerne maa blive i Jernbanevognene, indtil Dyrslægen kommer tilstede. Nu har jeg den Tro, at det havde været fornuftigere, at Ministeren havde paalagt vedkommende Dyrslæge at tage Bopæl i Esbjerg, men istedet derved blev Ministerens overordentlig fornuftige Paabud hævet. Jeg skal ikke sige, at det blev hævet, fordi det var vedkommende Dyrslæge bekendt, at det blev hævet; det skal jeg ikke indlade mig paa at bedømme, da jeg ikke kan bedømme det. Hvad angaar de Kreaturer, der komme til Esbjerg og skulde udføres i slagtet Tilstand, komme de i Almindelighed 3 Dage, før vedkommende Skib skal afgaa — der skal jo nogen Tid til Slagtning og Nedpakning —, men er Dyrslægen ikke tilstede, maa man vente, til han kommer; og da er det ofte for sent, idet der ikke er Tid nok til Slagtning og Nedpakning af Kreaturerne, og saa maa de meget ofte vente, indtil det næste Skib afgaar. Der har ganske vist Dyrslægen den Bagdør at kunne smutte ud af, at enhver anden Dyrslæge kan foretage dette Syn, men det har ikke Meget paa sig, da ingen Dyrslæge kan leve eller ernære sig i Esbjerg, naar han ikke har Fortjenesten ved Synet af Kreaturer, der skulde forsendes med Skibene. Den Indtægt, som den vedkommende Dyrslæge har, er ubetinget saa stor, at det nok kunde anses for rimeligt, at han fik Paabud om at tage Bopæl i Esbjerg. Derfor vil jeg meget anmode den ærede Indenrigsminister om, at han vil tage under Overveielse, enten at paalægge Dyrslægen at tage Bopæl i Esbjerg, eller ogsaa at lade en anden Dyrslæge overtage den Forretning. Der er ubetinget Ansøgere nok om den Bestilling. Jeg vil ogsaa bede den ærede Minister overveie, om det er billigt, at den Afgift, der skal erlægges for Synet af hvert Kreatur, er omtrent dobbelt saa høi i Esbjerg som i Aarhus; den er i Esbjerg 35 Ore, i Aarhus kun 20 Ore pr. Kreatur, hvilket jeg heller ikke kan anse for Noget, der fremmer Udviklingen af Exportforretningen i Esbjerg. Den ærede Ordsfører for Forespørgerne (Suel) fremhævede igaar, at Exportforretningen i Esbjerg nu havde udviklet sig saaledes, at det var billigere at forsende Kreaturer

fra Esbjerg end fra Aarhus. Nei, det Modsatte er Tilfældet. Esbjerg er i højeste Grad forurettet i denne Henseende. Det faktiske Forhold er dette, at kun de nærmeste Kjøbstæder kunne forsende Kreaturer fra Esbjerg, navnlig kun Varde, Kolbing, Fredericia og til Nød Veile, men fra Horsens maa man over Aarhus, fordi Transporten derved er billigere. Det ærede Medlem for Sørs Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg) omtalte igaar, at Billighed taler for at nedfætte Jernbanetaxterne. Det vil sikkert være billigt; men jeg skal endnu stærkere fremhæve det uheldige Forhold ved Dampskibstransporten. Det er det forenede Dampskibsselskab, der leder Trafikken paa Esbjerg. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa de Forhold, som jeg her kunde fremdrage, men det Faktiske viser, at dette Selskab ledes med større Sympathi for Trafikken paa Kjøbenhavn og Aarhus end paa Esbjerg. Jeg kunde privat give ganske interessante Oplysninger derom; det hører ikke til Forhandlingerne her i Salen, men skulde En eller Anden ønske det, skal jeg gjerne være til Tjeneste. Jeg vil haabe, at den ærede Minister vil tage denne Sag under alvorlig Overveielse; den trænger ubetinget dertil; thi som Forholdene idetmindste nu ere i Esbjerg, vil Esbjerg staa i Stampe i lang Tid. Her frembyder sig ogsaa et temmelig vigtigt Spørgsmaal, nemlig, om det ikke vil være rigtigt for Staten, navnlig inden den gaar til saa betydelige Udgifter, som det synes, at de ærede Forespørgere ville kræve til Anlæget af en Havn paa Syllands Nordvestkyst, at man gif til at gjøre Esbjerg til en Frihavn. Jeg tror, at det vilde være billigt og rigtigt fra Statens Side at gjøre det. Jeg maa endnu med et Par Ord imødegaa Udtalelser, der falbt igaar. Den ærede Ordsfører for Forespørgerne mente, at Skibsfarten paa Esbjerg ikke er saa heldig, fordi kun mindre Skibe kunne gaa ind i Esbjerg Havn. Ganske vist kunne kun Skibe af 12 Fods Dybgaaende gaa ind i Dokhavnen; men den ærede Ordsfører vil erindre, at Esbjerg har en Forhavn, hvori Skibe af langt større Dybgaaende kunne gaa ind, og i den Retning er der sikkert ikke noget Særdeles at ønske; baade Dokhavnen og Forhavnen ere saadanne, at man ikke har Grund til at ønske synderlig mere i den Retning. Det ærede Medlem for Lemvig (Moberg) ansøgte, at det er vanskeligt for Selskabet at gaa ind til Esbjerg. Det ærede Medlem tænkte her vel nærmest paa, at det skulde være Tilfældet, fordi Esbjerg ligger bag Fanø. Men jeg skal henstille til det ærede Medlem, om han virkelig mener, at det er heldigere at have en Havn liggende ude ved det aabne Hav; navnlig under vanskelige Forhold vil det sikkert ikke være saa let at komme ud af og ind i en Havn, naar den har Udløb mod det aabne Hav. Dette er lettere ved Esbjerg, der